

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 178

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 13 martie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 737 din 6 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 alin. (3) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente	2-4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
792. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind aprobarea Normelor tehnice de autorizare pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară și a Normelor tehnice privind utilizarea și completarea declarației de depozitare temporară	5-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 737**

din 6 decembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 alin. (3) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 alin. (3) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, excepție ridicată de Marian Staș în Dosarul nr. 39.877/3/2016 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 2.471D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocatul Răzvan Gheorghe, din cadrul Baroului Buzău, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipssește cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.666D/2016, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 alin. (3) din Legea nr. 208/2015, excepție ridicată de Alin Iliescu în Dosarul nr. 2.348/87/2016 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal, Complet specializat pentru contencios administrativ și fiscal, și în Dosarul nr. 2.669D/2016 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale, excepție ridicată de Margareta Popica-Loghin în Dosarul nr. 6.683/99/2016 al Curții de Apel Iași — Secția civilă.

4. La apelul nominal răspunde personal autoarea excepției în Dosarul nr. 2.669D/2016, Margareta Popica-Loghin. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul parțial identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

6. Avocatul autorului excepției în Dosarul nr. 2.471D/2016 și autoarea excepției în Dosarul nr. 2.669D/2016 sunt de acord cu conexarea cauzelor.

7. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării cauzelor.

8. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.666D/2016 și nr. 2.669D/2016, la Dosarul nr. 2.471D/2016, care a fost primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției Marian Staș, care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate. Susține, în esență,

că prevederile art. 54 alin. (3) din Legea nr. 208/2015 creează inegalități și îngrădesc dreptul de a fi ales, deoarece impun aceleași obligații de reprezentativitate atât pentru candidații independenți, cât și pentru candidații diverselor forme de asociere, care participă la alegeri. Astfel, în cazul candidaților independenți, obligația de a prezenta lista cu susținători de minimum 1% din numărul total al alegătorilor înscrisi în Registrul electoral cu adresa de domiciliu sau reședință în circumscripția respectivă, fără ca numărul acestora să fie mai mic de 1.000 de alegători, este disproporționată și împovărătoare.

10. Având cuvântul, autoarea excepției Margareta Popica-Loghin solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate aduse art. 54 alin. (3) din Legea nr. 208/2015 și susține că pragul de minimum 1.000 de alegători, la care textul legal criticat face referire, este inaplicabil în practică. Depune note scrise.

11. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Precizează că instituirea unui criteriu de reprezentativitate pentru candidații independenți în alegeri are un caracter rezonabil, acesta fiind conform Legii fundamentale și Codului bunelor practici în materie electorală, adoptat de Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept — Comisia de la Veneția. Invocă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la prevederile art. 30 din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, normă al cărei conținut este similar celui al art. 54 alin. (3) din Legea nr. 208/2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

12. Prin Încheierea din 31 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 39.877/3/2016, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 alin. (3) din Legea nr. 208/2015** privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Marian Staș într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației împotriva respingerii candidaturii.

13. Prin Sentința nr. 605 din 31 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.348/87/2016, **Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal, Complet specializat pentru contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 alin. (3) din Legea nr. 208/2015.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Alin Iliescu într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației împotriva respingerii candidaturii.

14. Prin Încheierea din 3 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 6.683/99/2016, **Curtea de Apel Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstitu-**

ționalitate a prevederilor art. 54 alin. (3) din Legea nr. 208/2015. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Margareta Popica-Loghin, cu prilejul soluționării apelului împotriva Sentinței civile nr. 1.680 din 31 octombrie 2016, pronunțată de Tribunalul Iași într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației împotriva respingerii candidaturii.

15. În motivarea excepțiilor de neconstituționalitate autorii susțin, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, având în vedere că legea prevede aceeași condiție de reprezentativitate atât în cazul candidatului independent, cât și al formelor de asociere cu scop electoral. Formele de asociere cu scop electoral au dreptul de a propune cel puțin un număr de candidați egal cu numărul mandatelor aferente unei circumscripții electorale, numărul de susținători per candidat fiind mult mai mic, astfel că cetățenii care candidează independent au o sarcină disproporționată de a-și proba reprezentativitatea. Se susține că prevederile legale criticate edictează în mod discriminatoriu obligațiile ce revin cetățenilor care candidează independent, criteriul de discriminare fiind apartenența la o formă de asociere cu scop electoral. De asemenea, prevederile art. 54 alin. (3) din Legea nr. 208/2015 sunt neconstituționale și prin statuarea numărului minim de susținători, de 1.000 de alegători, ce trebuie să se regăsească pe lista candidatului independent, întrucât niciunui candidat al unei forme de asociere cu scop electoral nu îi revine această obligație, din contră, aceștia putându-și proba reprezentativitatea prin prezentarea unui număr de susținători mai mic de jumătate din pragul de 1.000 de susținători.

16. Tribunalul București — Secția a V-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care reține că art. 54 din Legea nr. 208/2015 stabilește aceleași condiții minime de reprezentativitate pe care trebuie să le îndeplinească atât candidații independenți, cât și formele de asociere cu scop electoral. Legiuitorul a stabilit criterii obiective și generale de reprezentativitate pentru toți participanții la alegerile pentru o anumită circumscripție, atât partide politice, alianțe politice, alianțe electorale și organizații ale cetățenilor aparținând minorităților naționale, cât și candidați independenți. Apreciază că nu poate fi reținut caracterul discriminatoriu al prevederilor art. 54 alin. (3) din Legea nr. 208/2015, aceasta aplicându-se participanților la alegeri, fie candidat independent, fie partid politic. Pentru formele de asociere, legiuitorul a prevăzut alte condiții, care însă nu se regăsesc în cazul candidaților independenți. Astfel, pentru formele de asociere, legiuitorul a prevăzut o condiție suplimentară la art. 54 alin. (1) din Legea nr. 208/2015. De asemenea, legiuitorul a stabilit pentru formele de asociere pragul electoral pentru intrarea în Parlament. Așadar, este la latitudinea legiuitorului instituirea condițiilor de participare la alegeri și de desfășurare a acestora, toate aceste etape trebuind să fie coroborate și integrate în procesul electoral în ansamblul său. În final, instanța judecătorească reține că art. 54 alin. (3) din Legea nr. 208/2015 nu prezintă niciun viciu de neconstituționalitate în raport cu art. 37 din Constituție, legiuitorul instituind condițiile minime care trebuie îndeplinite de candidați, pentru a fi asigurată reprezentativitatea alegătorilor în rândul candidaților declarați aleși în urma alegerilor.

17. Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal, Complet specializat pentru contencios administrativ și fiscal consideră că, prin statuarea numărului minim de susținători de 1.000 de persoane ce trebuie să se regăsească pe lista candidatului independent, același număr fiind impus și formelor de asociere în scop electoral conform art. 54 alin. (2) din Legea nr. 208/2015, poate fi reținută încălcarea principiului nediscriminării, în forma indirectă, respectiv aplicarea aceluiași tratament unor persoane aflate în situații diferite (pentru formele de asociere în scop electoral și pentru candidații independenți).

Această obligație legală pentru candidații independenți poate fi asimilată cu o sarcină excesivă, disproporționată privind reprezentativitatea, cu consecința limitării dreptului de a fi ales.

18. Curtea de Apel Iași — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, în condițiile în care prevederile art. 54 alin. (3) din Legea nr. 208/2015 nu statuează o situație de inegalitate între cetățenii care își exercită dreptul de a fi ales și candidează independent, în dauna cetățenilor care își exercită dreptul de a candida în cadrul unor forme de asociere cu scop electoral.

19. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

20. Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Precizează că instituirea minimumului de 1% din numărul total al alegătorilor înscriși în Registrul electoral cu adresa de domiciliu sau reședință în circumscripția respectivă, fără ca numărul acestora să fie mai mic de 1.000 de alegători, reprezintă o garanție a exercitării dreptului de a fi ales, prin descurajarea eventualelor candidaturi abuzive, de natură a împiedica buna desfășurare și finalizarea procesului electoral. În ceea ce privește aspectele de neconstituționalitate invocate, prin raportare la prevederile art. 37 din Constituție, apreciază că instituirea obligativității unui anumit prag de susținători nu încalcă dreptul fundamental de a fi ales, având în vedere anvergura acțiunilor pe care partidul politic este capabil să le desfășoare. Astfel, este firesc ca legiuitorul să condiționeze participarea la alegeri, pentru fiecare candidat, de prezentarea unei liste de susținători reprezentând cel puțin 1% din numărul total al alegătorilor înscriși în Registrul electoral, ca o garanție a reprezentativității acestora.

21. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de autoarea excepției Margareta Popica-Loghin, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

22. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

23. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 54 alin. (3) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 24 iulie 2015, care au următorul cuprins: „*Candidații independenți trebuie să fie susținuți de minimum 1% din numărul total al alegătorilor înscriși în Registrul electoral cu adresa de domiciliu sau reședință în circumscripția respectivă, fără ca numărul acestora să fie mai mic de 1.000 de alegători.*”

24. În opinia autorilor excepției, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 37 privind dreptul de a fi ales.

25. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că soluția legislativă privind instituirea unor condiții pentru depunerea candidaturilor în alegeri, de către candidații independenți, a mai fost supusă controlului de constituționalitate, Curtea respingând excepțiile de neconstituționalitate. În acest sens, sunt spre exemplu, Decizia nr. 503 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din

28 mai 2010, Decizia nr. 286 din 11 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 16 iunie 2016, și Decizia nr. 360 din 24 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 638 din 19 august 2016.

26. Astfel, Curtea a reținut, în esență, că legislația electorală din România a stabilit și stabilește condiția prezentării unei liste de susținători la depunerea candidaturii de către candidații independenți, condiție ce a fost constatată în mod consecvent ca fiind constituțională. Instituirea acestei condiții reprezintă o modalitate prin care candidatul la o funcție sau demnitate publică își dovedește potențialul de reprezentativitate și care previne, totodată, exercitarea abuzivă a dreptului de a fi ales, asigurând accesul efectiv la exercitiul acestui drept persoanelor care, într-adevăr, beneficiază de credibilitatea și susținerea electoratului. Ca urmare, condiția instituită de legiuitor dă expresie, în esență, dezideratelor stabilite de art. 2 din Constituție referitoare la exercitarea suveranității naționale. Aceasta se aplică tuturor candidaților, în egală măsură și fără nicio discriminare, în caz contrar fiind încălcat art. 16 din Constituție.

27. Curtea a mai observat că, prin actuala reglementare, legislația se corelează cu recomandările cuprinse în Liniiile directoare din Codul bunelor practici în materie electorală — adoptate de Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept în cadrul celei de-a 52-a Sesiuni plenare (Veneția, 18—19 octombrie 2002), în sensul impunerii obligației colectării semnăturilor, care, la art. 1.3 — Prezentarea candidaturilor, pct. i și ii, următoarele, prevăd că „i. *Prezentarea candidaților individuali sau a listelor de candidați pot fi condiționate de obținerea unui anumit număr de semnături; ii. Legea nu trebuie să impună colectarea semnăturilor a mai mult de un 1% din alegătorii circumscripției respective.*”

28. Faptul că procentul stabilit de legea română se află la limita superioară a pragului reținut mai sus (minimum 1% din alegători), precum și instituirea unei condiții subsidiare referitoare la numărul minim de susținători țin de marja de apreciere a legiuitorului și vizează asigurarea unei minime reprezentativități a candidaților la funcțiile electivă. Nu se poate susține însă că în acest mod este golit de conținut dreptul de a fi ales, în sensul unei imposibilități de îndeplinire a condiției stabilite de lege. Din configurarea acesteia transpare voința legiuitorului de a nu conferi listelor de susținători un caracter pur

formal. Astfel, absența stabilirii condiției susținerii candidaților independenți de minimum 1% din numărul total al alegătorilor înscrși în Registrul electoral cu adresa de domiciliu sau reședință în circumscripția respectivă, fără ca numărul acestora să fie mai mic de 1.000 de alegători, ar avea ca efect înscrierea în competiția electorală a unor candidați cu o reprezentativitate nesemnificativă.

29. În plus, Curtea observă că spre deosebire de soluția legislativă precedentă consacrată de art. 30 din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, asupra constituționalității căreia instanța de contencios constituțional s-a pronunțat prin Decizia nr. 503 din 20 aprilie 2010, precitată, soluția legislativă criticată cuprinsă în art. 54 alin. (3) din Legea nr. 208/2015 instituie condiții mai puțin restrictive. Astfel, potrivit art. 30 din Legea nr. 35/2008, „*Candidații independenți trebuie să fie susținuți de minimum 4% din numărul total al alegătorilor înscrși în listele electorale permanente din colegiul uninominal în care candidează, dar nu mai puțin de 2.000 de alegători pentru Camera Deputaților și 4.000 de alegători pentru Senat*”. Așa fiind, argumentele reținute în deciziile menționate sunt aplicabile a fortiori în prezenta cauză, astfel că, având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele statuate prin deciziile menționate mai sus își păstrează în mod corespunzător valabilitatea.

30. Distinct de aceasta, referitor la invocarea încălcării dispozițiilor art. 16 din Constituție, prin prisma susținerii existenței unei pretense discriminări între candidații independenți și cei ai formelor de asociere cu scop electoral, în privința numărului minim de susținători, de 1.000 de alegători, Curtea observă că prevederile art. 54 din Legea nr. 208/2015 stabilesc aceleași condiții minime de reprezentativitate pe care trebuie să le îndeplinească atât candidații independenți, cât și partidele politice, alianțele politice, alianțele electorale și organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale. Prin urmare, Curtea constată că, în raport cu criticile formulate, prevederile art. 54 alin. (3) din Legea nr. 208/2015 nu încălcă principiul egalității în drepturi, prevăzut de art. 16 din Legea fundamentală.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marian Staș în Dosarul nr. 39.877/3/2016 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă, de Alin Iliescu în Dosarul nr. 2.348/87/2016 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal, Complet specializat pentru contencios administrativ și fiscal și de Margareta Popica-Loghin în Dosarul nr. 6.683/99/2016 al Curții de Apel Iași — Secția civilă și constată că prevederile art. 54 alin. (3) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă, Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal, Complet specializat pentru contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel Iași — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 decembrie 2016.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind aprobarea Normelor tehnice de autorizare pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară și a Normelor tehnice privind utilizarea și completarea declarației de depozitare temporară

În aplicarea prevederilor art. 144—152 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii,

ținând cont de prevederile art. 115—118 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii,

având în vedere prevederile art. 191—193 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii,

în aplicarea art. 10—11 din Regulamentul delegat (UE) 2016/341 al Comisiei din 17 decembrie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele tranzitorii pentru anumite dispoziții din Codul vamal al Uniunii, în cazul în care sistemele electronice relevante nu sunt încă operaționale și de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/2.446 al Comisiei,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice de autorizare pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară, prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Normele tehnice privind utilizarea și completarea declarației de depozitare temporară, prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 839/2016 privind aprobarea Normelor tehnice de autorizare a magaziiilor și a perimetrelor pentru depozitare temporară și a Normelor tehnice de înregistrare a depozitelor utilizate în zonele libere, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 3 martie 2016, se abrogă.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Bogdan-Nicolae Stan

NORME TEHNICE**de autorizare pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — Prezentele norme tehnice stabilesc procedurile aplicabile la autorizarea exploatarea spațiilor pentru depozitare temporară pe teritoriul vamal al României.

Art. 2. — În sensul prezentelor norme tehnice, termenii și expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

a) *Cod vamal al Uniunii* — Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii;

b) *Regulament delegat (UE) 2015/2.446* — Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii;

c) *Regulament de punere în aplicare (UE) 2015/2.447* — Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii;

d) *Regulamentul delegat (UE) 2016/341* — Regulamentul delegat (UE) 2016/341 al Comisiei din 17 decembrie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele tranzitorii pentru anumite dispoziții din Codul vamal al Uniunii, în cazul în care sistemele electronice relevante nu sunt încă operaționale și de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/2.446 al Comisiei;

e) *evidențe* — evidențe aprobate de către autoritățile vamale care cuprind informațiile și datele care să le permită acestor autorități să supravegheze exploatarea spațiilor de depozitare temporară, în special în ceea ce privește identificarea mărfurilor depozitate, statutul vamal și circulația acestora.

f) *autoritatea vamală competentă pentru a autoriza exploatarea unui/unor spațiu/spații de depozitare temporară* este direcția regională vamală, în situația în care solicitantul deține spații de depozitare situate pe teritoriul României;

g) *autoritatea vamală competentă pentru a autoriza exploatarea unui/unor spații de depozitare temporară* este Direcția Generală a Vămirilor, în situația în care solicitantul deține mai multe spații de depozitare, aflate în raza de competență a mai multor state membre.

Art. 3. — (1) Condițiile și responsabilitățile pentru depozitarea temporară a mărfurilor într-un spațiu de depozitare temporară sunt stabilite la art. 147 din Codul vamal al Uniunii.

(2) Termenul de depozitare de 90 de zile, prevăzut la art. 149 din Codul vamal al Uniunii, nu poate fi prelungit.

CAPITOLUL II**Condiții de autorizare**

Art. 4. — (1) O autorizație pentru exploatarea unui spațiu de depozitare temporară poate fi solicitată de orice persoană care derulează operațiuni legate de importul sau exportul mărfurilor.

(2) Autoritatea vamală competentă autorizează spațiile de depozitare deținute de persoanele care îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 148 alin (2) din Codul vamal al Uniunii.

(3) Prin expresia „oferă asigurarea necesară bunei derulări a operațiunilor”, prevăzută la art. 148 alin. (2) lit. b, se înțelege:

a) au organizate evidențe în conformitate cu prevederile art. 116 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446;

b) au inclus în obiectul de activitate operațiuni de depozitare;

c) spațiul de depozitare temporară deținut îndeplinește cerințele prevăzute la art. 6;

d) pentru operatorii economici autorizați pentru simplificări vamale se consideră îndeplinită cerința prevăzută la lit. a), în măsura în care exploatarea spațiilor de depozitare temporară este luată în considerare în cadrul autorizației menționate la art. 38 alin. (2) lit. a) din Codul vamal al Uniunii.

Art. 5. — Mărfuri unionale pot fi depozitate într-un spațiu de depozitare temporară în temeiul art. 148 alin. (6) din Codul vamal al Uniunii.

Art. 6. — Un spațiu ce urmează a fi utilizat pentru depozitarea temporară trebuie să îndeplinească următoarele cerințe, cu respectarea prevederilor art. 148 alin. (3) din Codul vamal al Uniunii:

a) să permită scoaterea sau introducerea de mărfuri numai prin deschideri care pot fi încuiate. În cazul în care este vorba de o construcție, aceasta trebuie să fie construită din materiale care rezistă la tentativele de acces ilegal și oferă o protecție intruziunilor ilegale, suficient de solidă pentru a nu permite spargerea pereților, podelelor sau acoperișului fără a lăsa urme de efracție;

b) mărfurile periculoase, mărfurile a căror deținere sau circulație este stabilită prin reglementări speciale, mărfurile susceptibile de a se altera, precum și cele care necesită instalații speciale de depozitare sunt admise în depozit temporar numai cu condiția să existe spații sau incinte special echipate pentru primirea și depozitarea lor;

c) să permită accesul autorității vamale în spațiul de depozitare temporară autorizat, la orice moment, într-un timp rezonabil.

CAPITOLUL III**Evidența mărfurilor**

Art. 7. — (1) Autorizarea spațiului pentru depozitare temporară este condiționată de aprobarea prealabilă a evidenței mărfurilor de către biroul vamal de supraveghere.

(2) Evidența poate fi ținută manual sau prin mijloace informatice.

(3) Evidența se prezintă la solicitarea biroului vamal de supraveghere. Documentele la care se face referire în cadrul evidenței se păstrează împreună cu aceasta și se prezintă la orice solicitare a biroului vamal de supraveghere.

CAPITOLUL IV**Garanția obligatorie**

Art. 8. — (1) În cazul unei autorizații valabile numai pe teritoriul României, garanția obligatorie acoperă cuantumul taxelor la import și eventualele măsuri tarifare prevăzute de legislația agricolă sau comercială sau de alte dispoziții ale Uniunii. Cuantumul de referință al garanției obligatorii se stabilește în conformitate cu prevederile art. 90 din Codul vamal al Uniunii, coroborate cu cele ale art. 155 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447.

(2) În cazul autorizației în care sunt implicate mai multe state membre, garanția respectivă acoperă în mod corespunzător și alte taxe datorate legate de importul mărfurilor.

(3) Garanția obligatorie se constituie în favoarea biroului vamal de supraveghere unde mărfurile sunt depozitate temporar și la care este depusă declarația de depozitare temporară.

(4) Monitorizarea cuantumului de referință al garanției obligatorii se face în conformitate cu prevederile art. 156 și 157 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447.

CAPITOLUL V

Cererea de autorizare pentru exploatarea unui spațiu de depozitare temporară

Art. 9. — (1) Modelul cererii de autorizare pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară (TST) este prevăzut în anexa nr. 1 la prezentele norme tehnice.

(2) Cererea se completează conform Instrucțiunilor de completare prevăzute în anexa nr. 2 la prezentele norme tehnice și se depune de către solicitant împreună cu următoarele documente necesare pentru obținerea autorizației:

- certificatul de înregistrare a societății eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului, în copie;
- copia actului constitutiv al societății, cu modificările și completările ulterioare, după caz;
- schita spațiului/spațiilor pentru care se solicită autorizarea;
- actul de deținere a spațiului/spațiilor pentru care se solicită autorizarea;
- modelul de evidențe, aprobat de biroul vamal de supraveghere;
- documentul/documentele care atestă constituirea garanției, la care face referire art. 8.

Art. 10. — (1) Cererea de autorizare pentru un spațiu de depozitare temporară se depune la autoritatea vamală competentă pentru a autoriza exploatarea acestui spațiu.

(2) În cazul în care solicitantul deține un singur spațiu de depozitare pe teritoriul României, cererea pentru autorizarea exploatarei acestui spațiu de depozitare temporară se depune la direcția regională vamală competentă pentru locul în care se află acesta.

(3) În cazul în care solicitantul deține mai multe spații de depozitare pe teritoriul României, acesta depune cereri diferite la direcțiile regionale vamale competente pentru locurile în care sunt stabilite spațiile de depozitare temporară, pentru autorizarea acestora.

(4) În cazul în care solicitantul deține mai multe spații de depozitare, aflate în raza de competență a mai multor state membre, sunt aplicabile prevederile art. 22 alin. (1) al treilea paragraf din Codul vamal al Uniunii. În România, cererea se depune la Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Vămilelor, str. Al. I. Vasiuc nr. 34—40, bl. 5, sectorul 6, București.

Art. 11. — Când autoritatea vamală competentă constată că cererea nu conține toate informațiile necesare în vederea luării unei decizii, cere solicitantului să comunice datele care lipsesc.

CAPITOLUL VI

Acceptarea cererii

Art. 12. — (1) Cererea de autorizare pentru exploatarea unui spațiu de depozitare temporară se acceptă de către autoritatea vamală competentă, în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (2) din Codul vamal al Uniunii, ale art. 11 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446 și ale art. 12 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447.

(2) Data acceptării cererii este data la care au fost primite de autoritatea vamală toate informațiile necesare.

(3) Autoritatea vamală competentă comunică în scris solicitantului dacă cererea a fost acceptată sau nu.

CAPITOLUL VII

Decizia de autorizare. Termenul de soluționare a cererii

Art. 13. — Autorizația pentru exploatarea unui spațiu de depozitare temporară se emite fără întârziere și cel târziu în termen de 120 de zile de la data acceptării cererii.

Art. 14. — (1) Înainte de luarea unei decizii care ar avea consecințe nefavorabile pentru solicitant, autoritatea vamală competentă comunică în scris solicitantului motivele care ar duce la luarea unei decizii cu consecințe nefavorabile pentru acesta, conform art. 22 alin. (6) din Codul vamal al Uniunii și art. 8 și 9 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447.

(2) Solicitantului i se acordă posibilitatea să își exprime punctul de vedere înaintea luării unei decizii care i-ar fi nefavorabilă în termenul prevăzut la art. 8 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446.

(3) În cazul respingerii cererii, decizia autorității vamale poate fi atacată în condițiile și termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 15. — Dacă condițiile prevăzute la cap. II nu sunt îndeplinite, autoritatea vamală competentă respinge cererea de autorizare și informează în mod corespunzător operatorul economic.

CAPITOLUL VIII

Emiterea autorizației

Art. 16. — (1) Autoritatea vamală competentă emite autorizația utilizând formularul prevăzut în anexa nr. 1 la prezentele norme tehnice, cu respectarea Instrucțiunilor de completare prevăzute în anexa nr. 2 la prezentele norme tehnice.

(2) Numărul de înregistrare al autorizației se acordă dintr-un registru de înregistrare a spațiilor de depozitare temporară.

(3) Numărul de înregistrare al autorizației este compus din codul de țară RO, urmat de codul direcției regionale vamale/al Direcției Generale a Vămilelor și numărul de ordine al autorizației, format din șapte caractere numerice, de tipul ROyyxxxxx, unde yyy reprezintă codul autorității vamale și xxxxx numărul curent.

Art. 17. — Autorizația se întocmește în două exemplare, având următoarele destinații:

- un exemplar este destinat solicitantului;
- un exemplar este destinat autorității vamale competente și se păstrează împreună cu cererea și documentele justificative. În cazul revocării/anulării acesteia, documentele se păstrează pe o perioadă de 5 ani calendaristici de la data revocării/anulării, începând cu anul următor celui în care a avut loc revocarea/anularea.

Art. 18. — Autorizația intră în vigoare la data emiterii sale sau de la o altă dată ulterioară, care se înscrie în rubrica 3a din autorizație.

Art. 19. — Autorizația pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară nu are termen de valabilitate.

Art. 20. — Orice modificare intervenită în datele avute în vedere la acordarea autorizației va fi adusă la cunoștința autorității vamale emitente, în scris. Pe baza acestor date, atunci când este cazul, autorizația se reevaluează.

CAPITOLUL IX

Biroul vamal de supraveghere

Art. 21. — (1) Biroul vamal de supraveghere este înscris în autorizație și este cel în a cărui rază de competență teritorială se desfășoară operațiunile de depozitare.

(2) În cazul în care solicitantul are mai multe spații de depozitare, aflate în raza de competență a mai multor birouri vamale, se desemnează câte un birou vamal de supraveghere pentru fiecare spațiu de depozitare.

(3) Autorizarea pentru exploatarea spațiului de depozitare temporară este condiționată de aprobarea prealabilă de către biroul/birourile vamal/vamale de supraveghere a evidenței mărfurilor și de certificarea de către acest(e) birou/birouri a îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 6.

(4) Biroul vamal de supraveghere este responsabil cu controlul și supravegherea spațiului de depozitare temporară și centralizează toate informațiile relative la operațiunile de depozitare desfășurate în baza autorizației.

(5) Biroul vamal de supraveghere poate efectua verificări punctuale asupra operațiunilor de depozitare cum ar fi: controlul evidențelor, verificarea fizică a mărfurilor, inventarierea parțială sau totală a mărfurilor, prelevarea de probe.

CAPITOLUL X

Mutarea mărfurilor depozitate temporar

Art. 22. — (1) Mutarea mărfurilor între diferite spații de depozitare temporară poate avea loc în condițiile prevăzute la art. 148 alin. (3) și (5) din Codul vamal al Uniunii, art. 193 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 și la art. 118 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446.

(2) În cazul în care aprobarea de mutare a mărfurilor se solicită ulterior autorizării pentru exploatarea unui spațiu de depozitare temporară, autorizația se modifică în mod corespunzător pentru a include la rubrica 10 — Informații suplimentare această aprobare.

Art. 23. — (1) Mutarea mărfurilor între diferite spații de depozitare temporară, în cadrul aceleiași autorizații pentru exploatarea unui spațiu de depozitare temporară se aprobă de către autoritatea vamală competentă, cu consultarea prealabilă a biroului vamal de supraveghere.

(2) Dacă mutarea de mărfuri depozitate temporar are loc între diferite spații de depozitare temporară autorizate distinct, se aplică în prealabil o procedură de consultare între autoritățile vamale competente pentru locul în care sunt stabilite spațiile de depozitare temporară.

(3) În situația menționată la alin. (2), aprobarea de mutare a mărfurilor se menționează doar în autorizația de exploatare a spațiului de depozitare temporară din care mărfurile sunt expediate.

Art. 24. — (1) Mărfurile mutate între diferite spații de depozitare temporară, autorizate distinct, sunt acoperite de o singură declarație de depozitare temporară, depusă la biroul vamal de supraveghere pentru locul de plecare. Titularul autorizației de exploatare a spațiului de depozitare temporară de destinație înregistrează în evidențele proprii referințele declarației de depozitare temporară inițiale și termenul de încheiere al depozitării temporare.

(2) Termenul de depozitare temporară începe să curgă din momentul prezentării mărfurilor în vamă la biroul vamal competent pentru locul în care este situat spațiul de depozitare temporară de plecare și nu se întrerupe pe timpul mutării.

Art. 25. — În situația în care mărfurile circulă sub un regim de tranzit extern între spațiile de depozitare temporară, prevederile privind mutarea mărfurilor depozitate temporar nu sunt aplicabile.

CAPITOLUL XI

Modificarea, revocarea și anularea autorizației

Art. 26. — (1) Autorizația pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară se modifică sau se revocă în condițiile prevăzute de art. 23 alin. (3) și art. 28 din Codul vamal al Uniunii.

(2) Autorizația pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară se anulează în condițiile prevăzute de art. 23 alin. (3) și art. 27 din Codul vamal al Uniunii.

(3) Autoritatea vamală competentă modifică, revocă sau anulează, după caz, în baza unei decizii care conține data de la care măsura intervine, precum și motivul emiterii acesteia.

(4) Decizia de modificare/revocare/anulare este comunicată de autoritatea vamală competentă titularului și biroului vamal de supraveghere menționat în autorizație.

Art. 27. — (1) Înainte de luarea unei decizii care ar avea consecințe nefavorabile pentru titularul unei autorizații pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară, autoritatea vamală competentă să ia decizia comunică în scris solicitantului motivele care ar duce la luarea unei decizii cu consecințe nefavorabile pentru acesta, conform art. 22 alin. (6) din Codul vamal al Uniunii și art. 8 și 9 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447.

(2) Titularului i se acordă posibilitatea să își exprime punctul de vedere înaintea luării unei decizii care i-ar fi nefavorabilă, în termenul prevăzut la art. 8 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446.

(3) În cazul unei decizii nefavorabile a autorității vamale, titularul o poate contesta în condițiile și termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL XII

Reevaluarea, suspendarea și monitorizarea unei autorizații

Art. 28. — (1) O autorizație pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară emisă de autoritatea vamală competentă se reevaluează în cazurile de la art. 15 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446.

(2) O autorizație pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară emisă de autoritatea vamală competentă se monitorizează conform art. 23 alin. (5) din Codul vamal al Uniunii de către biroul vamal de supraveghere stabilit în autorizație.

(3) O autorizație pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară emisă de autoritatea vamală competentă se suspendă potrivit prevederilor art. 16—18 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446.

(4) În cazul în care biroul vamal de supraveghere constată nerespectarea vreunei condiții care a stat la baza autorizării sau neîndeplinirea unei condiții de derulare a operațiunilor de depozitare temporară stabilite în autorizație, acesta comunică autorității vamale competente constatările sale și, după caz, propunerea de suspendare, revocare sau anulare a autorizației.

CAPITOLUL XIII

Dispoziții finale

Art. 29. — (1) Autorizațiile pentru magazinele și perimetrele pentru depozitare temporară, emise în baza Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 839/2016 privind aprobarea Normelor tehnice de autorizare a magaziiilor și a perimetrelor pentru depozitare temporară și a Normelor tehnice de înregistrare a depozitelor utilizate în zonele libere, rămân valabile până la reevaluarea lor.

(2) Autoritățile vamale competente iau decizia de reevaluare înainte de data de 1 mai 2019, cu respectarea art. 345 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447. Reevaluarea autorizațiilor are loc prin revocarea autorizațiilor existente și, după caz, emiterii unor noi autorizații. Deciziile se notifică fără întârziere titularului autorizației.

(3) În cazul în care autorizațiile existente au fost emise fără constituirea de garanții sau cu garanții parțiale, acestea pot fi utilizate fără obligația de a furniza garanții suplimentare.

Art. 30. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentele norme tehnice.

Art. 31. — Dispozițiile prezentelor norme tehnice se completează cu prevederile Codului vamal al Uniunii, ale Regulamentului delegat (UE) 2015/2.446, ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 și ale Regulamentului delegat (UE) 2016/341 al Comisiei.

Formulare de cerere și de autorizație pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară**UNIUNEA EUROPEANĂ
ROMÂNIA****Cerere de autorizare pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară (TST)**

Notă: Pentru completarea acestui formular se va consulta nota explicativă corespunzătoare.

Original	1. Solicitant	Rezervat pentru vamă
	2. Locul și tipul evidențelor	3. Tipul cererii
	4. Termenul de valabilitate a autorizației a b	5. Valabilitate geografică
	6. Detalii cu privire la spațiile de depozitare	
	7. Descrierea mărfurilor	
	8. Depozitarea mărfurilor unionale	
	9. Informații suplimentare	
	10.	
	Semnătura	Locul
	Numele	Data

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

**UNIUNEA EUROPEANĂ
ROMÂNIA**

Autorizație pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară (TST)

Notă: Pentru completarea acestui formular se va consulta nota explicativă corespunzătoare.

	 (Numărul autorizației)
Original	1. Titularul autorizației	Autoritatea emitentă
	1a. Prezenta decizie se referă la cererea dvs. din Nr. ref.:	
	2. Locul și tipul evidențelor	
	3. Termenul de valabilitate a autorizației	4. Valabilitate geografică
	a b	
	5. Detalii cu privire la spațiile de depozitare	
	6. Numărul de identificare al spațiului de depozitare autorizat	7. Birou(uri) vamal (e) de supraveghere
	8. Descrierea mărfurilor	
	9. Depozitarea mărfurilor unionale	
	10. Informații suplimentare	
	11.	
	Semnătura	Locul.....
	Numele	Data

**Instrucțiuni de completare a formularelor de cerere și de autorizație
pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară****Informații de introdus în rubricile formularului de cerere:****1. Solicitant**

Solicitantul este persoana căreia i se eliberează autorizația.

Se vor introduce: numele, nr. EORI, adresa completă ale solicitantului și datele de contact ale persoanei responsabile pentru cerere.

2. Locul și tipul evidențelor

Se vor specifica adresa completă a locației, inclusiv statul/statele membru/membre în care sunt păstrate sau se intenționează a fi păstrate evidențele solicitantului și tipul de evidențe (evidența stocurilor) care urmează a fi utilizate pentru depozitarea mărfurilor. Se dau detalii despre sistemul care se preconizează a fi utilizat, inclusiv despre programul informatic aferent.

3. Tipul cererii

Se indică, după caz, unul dintre următoarele coduri:

- 1 — prima cerere;
- 2 — cerere de modificare a autorizației;
- 3 — cerere de reînnoire a autorizației;
- 4 — cerere de revocare a autorizației.

În cazul în care se utilizează unul dintre codurile 2, 3 sau 4 se trece numărul de referință la care se referă această solicitare.

4. Termenul de valabilitate a autorizației

a

b

În rubrica 4a se va indica data solicitată de la care autorizația trebuie să intre în vigoare (ziua/luna/anul). De regulă, autorizația intră în vigoare cel mai devreme la momentul emiterii ei. În acest caz, se va introduce „data emiterii”. Data expirării autorizației poate fi sugerată în rubrica 4b.

5. Valabilitate geografică — Uniune

Se utilizează unul dintre următoarele coduri:

- 1 — cerere sau autorizație valabilă în toate statele membre;
- 2 — cerere sau autorizație limitată la anumite state membre;
- 3 — cerere sau autorizație limitată la un stat membru.

6. Detalii cu privire la spațiile de depozitare

Se va completa cu informații privind sediul sau locația/locațiile de depozitare temporară pentru care se solicită autorizarea pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară a mărfurilor.

7. Descrierea mărfurilor

Se indică cel puțin dacă mărfurile sunt agricole sau industriale.

8. Depozitarea mărfurilor unionale

Se indică (DA/NU) dacă se intenționează depozitarea mărfurilor unionale în spațiul de depozitare temporară.

9. Informații suplimentare

Se vor prezenta toate informațiile suplimentare considerate utile.

Se vor introduce obligatoriu informații privind garanția pentru autorizația în cauză, numărul de referință al garanției și cuantumul garanției aferente autorizației pentru depozitare temporară, biroul/birourile vamal(e) de garanție.

Se vor introduce informații privind aprobarea de mutare a mărfurilor, dacă este cazul.

Informații de introdus în rubricile formularului de autorizație:**1. Titularul autorizației**

Titularul este persoana căreia i se eliberează autorizația.

Se vor introduce: numele, nr. EORI, adresa completă ale titularului și datele de contact ale persoanei responsabile pentru autorizație.

În cazul în care autorizarea privește modificarea sau reînnoirea unei decizii precedente se trece numărul de referință al deciziei în cauză.

Autoritatea emitentă

Se menționează autoritatea vamală în a cărei rază de competență se află spațiul de depozitare.

2. Locul și tipul evidențelor

Se vor specifica adresa completă a locației, inclusiv statul/statele membru/membre în care sunt păstrate sau se intenționează a fi păstrate evidențele solicitantului și tipul de evidențe (evidența stocurilor) care urmează a fi utilizate pentru depozitarea mărfurilor. Se dau detalii despre sistemul care se preconizează a fi utilizat, inclusiv despre programul informatic aferent.

3. Termenul de valabilitate a autorizației

a

b

În rubrica 3a se va indica data solicitată de la care autorizația trebuie să intre în vigoare (ziua/luna/anul). De regulă, autorizația intră în vigoare cel mai devreme la momentul emiterii ei. În acest caz, se va introduce „data emiterii”. Data expirării autorizației poate fi sugerată în rubrica 3b.

4. Valabilitate geografică — Uniune

Se utilizează unul dintre următoarele coduri:

- 1 — cerere sau autorizație valabilă în toate statele membre;
- 2 — cerere sau autorizație limitată la anumite state membre;
- 3 — cerere sau autorizație limitată la un stat membru.

5. Detalii cu privire la spațiile de depozitare

Se va completa cu informații privind spațiul/spațiile de depozitare temporară pentru care se solicită autorizarea pentru depozitarea temporară a mărfurilor.

6. Numărul de identificare al spațiului de depozitare autorizat

Se va completa cu nr. de identificare atribuit spațiului de depozitare de autoritatea vamală responsabilă de luarea deciziei.

7. Biroul(uri) vamal(e) de supraveghere

Se va indica biroul vamal propus pentru fiecare spațiu de depozitare.

8. Descrierea mărfurilor

Se indică cel puțin dacă mărfurile sunt agricole sau industriale.

9. Depozitarea mărfurilor unionale

Se indică (DA/NU) dacă se intenționează depozitarea mărfurilor unionale în spațiul de depozitare temporară.

10. Informații suplimentare

Se introduc informații generale privind obligațiile și/sau formalitățile care decurg din autorizație, în special obligația de a informa autoritatea vamală competentă cu privire la orice schimbare intervenită în datele și condițiile aflate la bază, în conformitate cu art. 23 alin. (2) din Codul vamal al Uniunii.

Se vor introduce obligatoriu informații privind garanția pentru autorizația în cauză, numărul de referință al garanției și cuantumul de referință alocat autorizației pentru depozitare temporară, biroul/birourile vamal(e) de garanție.

Se vor introduce informații privind aprobarea de mutare a mărfurilor, dacă este cazul.

Se precizează detaliile referitoare la dreptul de a exercita o cale de atac în conformitate cu art. 44 din Codul vamal al Uniunii și cu respectarea condițiilor și termenelor prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

NORME TEHNICE
privind utilizarea și completarea declarației de depozitare temporară

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele norme tehnice stabilesc modalitatea de utilizare și completare a declarației de depozitare.

Art. 2. — Modelul și instrucțiunile de utilizare și completare a declarației de depozitare temporară sunt prevăzute în anexele nr. 1 și 2 la prezentele norme tehnice.

Art. 3. — (1) Declarația de depozitare temporară se depune de către una dintre persoanele menționate la art. 139 din Codul vamal al Uniunii, cel târziu în momentul prezentării mărfurilor în vamă.

(2) Declarația de depozitare temporară se depune la biroul vamal însoțită de documentele justificative, în condițiile prevăzute la art. 145 alin. (2) din Codul vamal al Uniunii.

Art. 4. — (1) Declarația de depozitare temporară se completează în limba română la mașina de scris sau printr-un procedeu mecanografic sau similar. În situația în care nu este posibilă utilizarea unui procedeu mecanografic sau similar, completarea declarației se poate face și de mână, cu condiția ca datele să fie înscrise în mod lizibil, cu cerneală, folosind majuscule.

(2) Declarația de depozitare temporară depusă la biroul vamal nu trebuie să conțină ștersături sau suprascrieri. Eventualele greșeli constatate de către autoritatea vamală pot fi rectificate de către persoana care a depus declarația prin tăierea cu o linie a datelor incorecte și adăugarea celor valabile. Persoana care face corectura trebuie să înscrie modificările cu majuscule și acestea trebuie vizate de către autoritatea vamală. Atunci când consideră necesar, autoritatea vamală poate solicita depunerea unui nou formular.

Art. 5. — În declarația de depozitare temporară se face referire la declarația sumară de intrare depusă pentru mărfurile declarate, cu respectarea art. 145 alin. (4) din Codul vamal al Uniunii.

Art. 6. — (1) Declarația de depozitare temporară se întocmește în două exemplare, din care unul pentru biroul vamal și unul pentru declarant.

(2) Declarația de depozitare temporară se înregistrează în registrul de evidență a mărfurilor la intrare, iar un exemplar se vizează de către biroul vamal și se înmânează declarantului.

Art. 7. — Articolele 188—193 din Codul vamal al Uniunii privind verificarea se aplică și declarației de depozitare temporară. Rezultatele verificării declarației de depozitare temporară se înscriu pe versoul formularului.

Art. 8. — (1) Modificarea declarației de depozitare temporară se face la cererea declarantului, în condițiile menționate la art. 146 alin. (1) din Codul vamal al Uniunii.

(2) Invalidarea declarației de depozitare temporară se face conform art. 146 alin. (2) din Codul vamal al Uniunii.

Art. 9. — (1) În cazul în care mărfurile intră pe teritoriul vamal al României sub acoperirea unui titlu de tranzit, exemplarul documentului de tranzit destinat biroului vamal de destinație este considerat declarație de depozitare temporară.

(2) În situația mărfurilor care au circulat înainte de prezentarea lor la biroul vamal de destinație sub procedura de tranzit și care urmează a fi descărcate în depozit temporar, autoritatea vamală poate accepta o copie a titlului de tranzit ca declarație de depozitare temporară, dacă acesta conține toate datele necesare completării declarației de depozitare temporară, stabilite în prezentele norme tehnice.

Art. 10. — Se acordă o derogare de la depunerea declarației de depozitare temporară, atunci când:

- a) a fost depusă o declarație vamală înainte ca mărfurile să fie prezentate în vamă;
- b) statutul vamal al mărfurilor, ca mărfuri ale Uniunii, este determinat în conformitate cu art. 153—156 din Codul vamal al Uniunii.

Art. 11. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentele norme tehnice.

DECLARAȚIE DE DEPOZITARE TEMPORARĂ Exemplar pentru Biroul Vamal		A BIROU VAMAL	
Nr. declarant/ reprezentant (14)	Tip reprezentare []	LRN (7)	
Identitatea mijlocului de transport la sosire (18)		Declarație simplificată/Documente anterioare (40)	
Locația mărfurilor (30)	Identificare antrepozit (49)	Numere containere (31/3)	Masă brută (kg) (35)
Art Nr (32)	Număr și tipul coletelor, mărci de expediție (31/1)	Descriere mărfuri (31/2)	
Documente prezentate, certificate și autorizații, referințe suplimentare (44)		Codul mărfurilor NC (33)	
		Declarație simplificată/Documente anterioare (40)	
		Numere containere (31/3)	Masă brută (kg) (35)
(32)	(31/1)	(31/2)	
		(33)	
(44)		(40)	
		(31/3)	(35)
(32)	(31/1)	(31/2)	
		(33)	
(44)		(40)	
		(31/3)	(35)
(32)	(31/1)	(31/2)	
		(33)	
(44)		(40)	
		(31/3)	(35)
(32)	(31/1)	(31/2)	
		(33)	
(44/1)		(40)	
(44/2)		(31/3)	(35)
Nr. sigiliu	Semnătura/ Autentificare (54)		

1) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

A BIROU VAMAL

DECLARAȚIE DE DEPOZITARE TEMPORARĂ
 Exemplar pentru persoana care depune declarația de depozitare temporară

Nr. declarant/ reprezentant (14)		Tip reprezentare []	LRN (7)
Identitatea mijlocului de transport la sosire (18)		Declarație simplificată/Documente anterioare (40)	
Locația mărfurilor (30)	Identificare antrepozit (49)		Masă brută (kg) (35)
Art Nr (32)	Număr și tipul coletelor, mărci de expediție (31/1)		Descriere mărfuri (31/2)
Documente prezentate, certificate și autorizații, referințe suplimentare (44)		Codul mărfurilor NC (33)	
		Declarație simplificată/Documente anterioare (40)	
		Numere containere (31/3)	Masă brută (kg) (35)
(32)	(31/1)	(31/2)	
		(33)	
(44)	(40)		
		(31/3)	(35)
(32)	(31/1)	(31/2)	
		(33)	
(44)	(40)		
		(31/3)	(35)
(32)	(31/1)	(31/2)	
		(33)	
(44)	(40)		
		(31/3)	(35)
(32)	(31/1)	(31/2)	
		(33)	
(44)	(40)		
		(31/3)	(35)
Nr. sigiliu		Semnătura/ Autentificare (54)	

Instrucțiuni specifice privind completarea casetelor declarației de depozitare temporară**Caseta A: Birou vamal**

Se înscrie codul și denumirea biroului vamal la care se depune declarația de depozitare temporară, numărul și data de înregistrare a acesteia. Aceste informații se certifică de către lucrătorul vamal desemnat să procedeze la înregistrarea declarației de depozitare temporară, prin aplicarea semnăturii și stampilei personale.

Caseta 7: LRN

Se completează cu informațiile referitoare la anul înregistrării declarației de depozitare temporară, urmat de datele de identificare unică a lotului de marfă atribuite de către declarant/reprezentant.

Caseta 14: Declarant/Reprezentant

În prima subdiviziune se introduce numărul EORI al declarantului/reprezentantului conform art. 5 alin. (15) din Codul vamal al Uniunii.

În a doua subdiviziune se introduce codul relevant care reprezintă statutul reprezentantului, conform dispozițiilor în vigoare.

Caseta 18: Identitatea mijlocului de transport la sosire

Se precizează identitatea mijlocului/mijloacelor de transport în care mărfurile sunt încărcate direct la momentul prezentării acestora la biroul vamal unde sunt îndeplinite formalitățile la destinație. Dacă este vorba de utilizarea unui vehicul tractor și a unei remorci care au numere de înmatriculare diferite, se precizează numărul de înmatriculare al vehiculului tractor și cel al remorcii.

Această informație apare sub forma numărului de identificare IMO al navei sau a numărului european unic de identificare a navelor (codul ENI) pentru transportul pe mare sau pe căi navigabile interioare.

Pentru transportul aerian se precizează numărul și data cursei (în cazul în care nu există un număr al cursei, se indică numărul de înmatriculare al aeronavei), pentru transportul rutier, numărul de înmatriculare al vehiculului, iar pentru transportul feroviar, numărul vagonului.

Caseta 30: Locația mărfurilor

Se introduce adresa locului în care mărfurile pot fi examinate.

Caseta 31: Număr și tipul coletelor, mărci de expediție — descriere mărfuri — numărul/numerele containerului/containerelor

În prima subdiviziune se introduce descrierea mărcilor și numerelor care figurează pe unitățile de transport sau pe colete.

În a doua subdiviziune se introduce descrierea comercială normală a mărfurilor.

În a treia subdiviziune se introduc mărci (litere și/sau numere) de identificare a containerului utilizat pentru transport, conform dispozițiilor în vigoare.

Dacă este cazul, pentru containerele care se încadrează în standardul ISO 6346 se furnizează și identificatorul (prefixul) alocat de către Biroul internațional pentru containere și transport intermodal (BIC), pe lângă numărul de identificare al containerului.

Pentru cutii mobile și semiremorci se va utiliza codul ILU (pentru unități de încărcare intermodale), introdus de standardul european EN 13044.

Caseta 32: Articol număr

Se indică numărul de ordine al fiecărui articol în raport cu numărul total al articolelor incluse în declarația de depozitare temporară.

Caseta 33: Codul mărfurilor NC

Se precizează codul care corespunde articolului respectiv, folosind pozițiile din Nomenclatura combinată. Această informație este o alternativă la descrierea mărfurilor, atunci când aceasta nu este furnizată.

Caseta 35: Masă brută (kg)

Se înscrie greutatea cumulată a mărfurilor împreună cu ambalajele acestora, excluzând greutatea containerelor și a altor echipamente de transport.

Caseta 40: Declarație simplificată/Document anterior

Se înscrie numărul de înregistrare al declarației sumare de intrare.

Caseta 44: Documente prezentate, certificate și autorizații, referințe suplimentare

Se înscrie referința documentului de transport care acoperă transportul mărfurilor care intră pe teritoriul vamal al României.

Caseta 49: Identificare antrepozit

Se introduce tipul spațiului de depozitare, urmat de numărul autorizației antrepozitului sau al spațiului de depozitare temporară în cauză.

Caseta 54: Locul și data, semnătura și numele declarantului/reprezentantului

Pe exemplarul declarației de depozitare temporară care rămâne la biroul vamal se aplică semnătura manuscrisă originală a persoanei în cauză, urmată de numele și prenumele acesteia.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

